
DZIEWOSŁĘBIĆ (4) *vb impf*

e oraz o jasne.

inf dziewosłębić (1). ◇ *praes 1 sg* dziewosłębię (1). ◇ *praet 3 sg m* dziewosłębił (1). ◇ *3 pl m pers* dziewosłębili (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVIII w.

Prosić w czyimś imieniu o rękę panny, być swatem, swatać; pronubere Mącz, Cn; connubia coniungere Mącz; nuptias alicui conciliare, sponsam adducere Cn (4): Connubia coniungere, Ożeniąć/ Raić komu żonę/ Dzewosłębić. Mącz 178a; Pronubo, Ráyę zá mąż/ Dzewosłębię. Mącz 252c.

dzewosłębić komu (2): Máxymilian Cefarz dzewosłębił Krolowi BielKron 475. Cf Zwrot.

Zwrot: »dzewosłębić [kogo komu] za małżonkę« (1): Biskup Krákowłki y Iwo Kánclerz/ ktorzy dzewosłębili Kolomanowi Sálonikę zá małżonkę [...] ledwá ftámtąd łámi vćiekli BielKron 359.

Synonimy: raić, swatać.

WK, BC